

A HINTA ÉS A MINTA

Akad köztük Haladás-drukker. Orvostanhallgató. Közgazdász. Továbbá olyan, akivel együtt szilvesztereztem. Akivel ugyanarra az egyetemre jártunk. Akivel ugyanaz a kedvenc városunk. Ugyanazt a trolibuszt használjuk. És ez a sor még hosszan folytatható lenne. Életrajzi apróságok. Ráértelmező információk. Most mégis máshonnan mennék a Körhinta közelébe.

Öt fiatal költő. (Lásd még: „Ifjú szívek”, „fiatal életek indulója”, „szárnypróbálgatás”, „önálló hang”, „keresés”, „elődök”, „még”, „kamaszos lendület hajtja”, „de már”, „koraérett higgadtság”, „is”, „gyermekbetegségek”, „beteg gyerekek”, „ígéretes” – ezekre extraadót kellene ilyenkor kivetni.) Néha mintha többen lennének, de itt most öten vannak. Sárváron találkoztak pár éve. Irodalmi ocsúdásukkor a Telephez már megvolt a bekötő út. Meg is nézték maguknak, aztán továbbindultak. Egyelőre együtt, de már most is feszíti és erősíti a kört a hangok és attitűdök karakteres eltérése. Tágul a kör. Leng a hinta. Hangokra próbálok figyelni.

